CLEMENS PAPA XI.

AD FVTVRAM REI MEMORIAM.

AD Apoſtolatus Noſtri notitiam, non ſine graviſsima Animi Noſtri moleſtia, pervenit, quod Ven. Frater Ioannes de Cazal Epiſcopus Macaonen. tametſi aliàs, nempè ſtatim ac ad illius manus devenerant quædam Noſtræ in ſimili forma Brevis Literæ, quibus ei ſignificaveramus, Nos in illas partes ablegaſſe dilectum Filium Noſtrum Carolum Thomam S. R. E. Cardinalem de Tournon tunc Patriarcham Antiochenum, eique munus Noſtri, & Apoſtolicæ Sedis Commiſſarij, ac Viſitatoris Generalis in Sinarum, & alijs Indiarum Orientalium Regnis cum poteſtate etiam Noſtri, & eiuſdem Sedis de Latere Legati, demandaſſe; ipſe Ioannes Epiſcopus debità reverentia, atque obedientià, ut par erat, eiuſdem Caroli Thomæ Cardinalis tunc Patriarchæ, ac Commiſſarij, & Viſitatoris Generalis Juriſdictionem abſque ulla mora agnoviſſet, quinimmò id ipſum per ſuum Edictum publicè affixum, & promulgatum, toto Literarum Noſtrarum præfatarum tenore inſerto, palàm declaraſſet; nihilominus poſteà tam acriter, atque impudenter ipſius Caroli Thomæ Cardinalis tunc Patriarchæ, ac Commiſſarij, & Viſitatoris Generalis authoritatem, poteſtatem, ac Dignitatem, adeòque etiam Noſtra, & dictæ Sedis Jura impetere auſus fuit, vt non modò per aliud ſuum Edictum vigore quarumdam aſſertarum Literarum ſibi hac in re à Ven. Fratre Auguſtino ab Annunciatione Archiepiſcopo Goano ſcriptarum, illique forſan eiuſdem Auguſtini Archiepiſcopi Edicto conſimilium, quod dudum per alias Noſtras in ſimili forma Brevis die 4. Januarij 1707. expeditas Literas nullum, irritum, atque invalidum declaravimus, publicatum, d. Corolo Thomæ Cardinali tunc Patriarchæ, ac Commiſſario, & Viſitatori generali cuiusvis Juriſdictionis exercitium in ſua Diœceſi Macaonenc. interdixerit, omnemque ei à ſuis Subditis obedientiæ actum exhiberi prohibuerit: Verùm etiam eius nomine à quodam Laurentio Gomez aſſerto illius Vicario generali adversùs dilectum Filium

Constantinum à Spiritu Sancto Priorem, aliosque tunc existentes Fratres Conventus Nostræ Dominæ de Gratia nuncupati Macaonen. Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, eo quia ipsum Carolum Thomam Cardinalem tunc Patriarcham, ac Commissarium, & Visitatorem generalem honorificè excepissent, ad Interdicti, aliasque pœnas, & Censuras Ecclesiasticas non minùs nulliter, quàm injustè deventum fuerit. Ad hæc idem Ioannes Episcopus cò temeritatis processit, ut minimè attendens ad petram, vndè excisus fuerat, quascumque Censuras à prædicto Carolo Thoma Cardinale tunc Patriarcha, ac Commissario, & Visitatore generale latas pro irritis, & nullis habendas esse publicè declaraverit, immò etiam contra ipsum Carolum Thomam Cardinalem tunc Patriarcham, ac Commissarium, & Visitatorem generalem, inverso sanè pœnarum per Canonicas Sanctiones irrogatarum vsu, maioris excommunicationis Sententiam promulgare non erubuerit: ita planè Apostolicæ Jurisdictionis hostis, & eversor factus, qui illius custos, & vindex præcipuus esse debuisset. Præterea adeò se immemorem ostendit venerabilis Dignitatis sui characteris, ac inviolabilis Religionis illius Juris jurandi, quo se Deo, Nobis, & Ecclesiæ in suscipiendo Consecrationis munere obstrinxerat, vt Ministris, ac Officialibus Laicis earumdem partium duriora quæque adversùs Dignitatem, immò etiam personam præfati Caroli Thomæ Cardinalis tunc Patriarchæ, ac Commissarij, & Visitatoris generalis molientibus se sociaverit, ac pene Dux eorum, qui Christum Domini sacrilego, ac detestabili ausu multifariam vexarunt, & fortè etiam adhuc vexant, fieri non formidaverit; aliaque plura adversùs eiusdem Caroli Thomæ Cardinalis, tunc Patriarchæ, ac Commissarij, & Visitatoris generalis, immò potiùs adversùs Nostram, & Sedis præfatæ authoritatem, ac Jurisdictionem attentare præsumpserit.

Innotuit pariter Nobis, quòd, præmissis attentis, d. Carolus Thomas Cardinalis tunc Patriarcha, ac Commissarius, & Visitator generalis, tametsi tunc Temporis in præfata Civitate Macaonen. non quidem à Paganis, sed ab Officialibus, & Ministris Christianis, nullà sacri characteris, nullà præstantissimæ suæ Dignitatis, nullà Ecclesiasticarum Sanctionum, nullà denique Jurisgentium, quod apud barbaras

ras quoque Nationes Sacrosanctum, ac inviolabile est, habità ratione, multorum militum diurnà, nocturnàque custodià, vt captivus detineretur, alijsque acerbissimis, ac planè incredibilibus injuriis, & contumelijs, ipsis exhorrescentibus Ethnicis, afflictus reperiretur; nihilominùs inter affectæ valetudinis, ac tot aliarum tribulationum, quas perferebat, incommoda, crescens quotidiè magis in charitate Christi, invictoque animo illius causam agens, postquàm præcipuos eiusmodi sacrilegorum excessuum adversùs eius personam, ac Dignitatem commissorum Authores, ac vere iniquitatis filios, canonicæ severitatis mucrone percusserat, illosque, affixis publicè contra eos schedulis, maioris excommunicationis pœnam incurrisse pronunciaverat: Inter alia, ad quæ, vt sua, quinimmò Nostra, & eiusdem Sedis Jura fortiter tueretur, imperterrito animo devenit; omnia, & singula per Curiam Episcopalem Macaonen. contra ipsum, eiusque Jurisdictionem gesta, vt præfertur, vtpotè impedientia exercitium muneris sibi à Nobis commissi, necnon Ecclesiasticæ libertatis, & Apostolicæ authoritatis summoperè læsiva circumscripsit, annullavit, revocavit, ac uti nulliter, attentatè, temere, & audacter facta declaravit.

Sententiam insuper asserti Interdicti in Fratres, & Ecclesiam præfati Conventus Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, sicut præmittitur, latam, necnon quascumque Citationes, Mandata, Edicta, ac Scripturas Jurisdictionem Apostolicam quomodolibet lædentes, aut illi quoquo modo contrarias revocari, aboleri, deleri, ac pro nulliter factis, nulliusque roboris, ac momenti haberi, & habendas esse mandavit; ipsum verò Joannem Episcopum propter præmissa Censuras omnes à Sacris Canonibus, & Apostolicis Constitutionibus, ac præsertim Literis die Cœnæ Domini singulis annis legi, & promulgari solitis, contra similia perpetrantes inflictas, damnabiliter incurrisse, illumque pro excommunicato, & à Fidelium consortio segregato, & vitando haberi, & habendum esse similiter declaravit. Post hæc cum accepisset, in eadem Civitate Macaonen. non semel adversùs Pontificiæ potestatis Jura, & Ecclesiasticam libertatem convenisse in vnum, atque in tenebrarum consilia, non modò Ministros, & Officiales Laicos, sperantes auxilium in fortitudine Pharaonis, &

 ha-

habentes fiduciam in umbra Ægypti, sed etiam eos, qui cæteris lucis exempla præbere, atque vtpotè de Altari viventes vel Religioso strictioris vitæ, & obedientiæ Instituto addicti, Apostolicam authoritatem præcipuè excolere debuissent, turpiter conspirasse: omnia, & singula in eiusmodi Conventibus, seu potiùs Conciliabulis Decreta, & Statuta, quæ Sedis Apostolicæ præfatæ,&Ecclesiasticæ Immunitatis Iura quovis modo lædere poterant, vti nulla, irrita, & invalida, nulliusque roboris, & momenti pariter habenda esse decrevit, omnesque, & singulos cuiusvis status, & conditionis, sive Laicos, sive Ecclesiasticos, tàm Sæculares, quam Regulares cuiuscumque Ordinis, vel Instituti, qui Conventibus, seu Conciliabulis huiusmodi interfuerant, ibique aut suadendo, aut consulendo, aut subscribendo,aut mandando, aut aliàs quomodolibet directè, vel indirectè Decretis, & Statutis prædictis consenserant, Censuras, & pœnas Ecclesiasticas contra hæc perpetrantes in Apostolis Constitutionibus, ac potissimum Literis die Cœnæ Domini legi solitis supradictis contentas incurrisse, illosque propterea pro excommunicatis, & à Fidelium gremio segregatis, & vitandis, haberi, & habendos esse denunciavit.

Novissimè demùm, è remotissimis illis Regionibus Nobis significatum fuit, illatas eidem Carolo Thomæ Cardinali Commissario, & Visitatori generali, eiusque Dignitati multiplices, ac penè inauditas vexationes, etiam postquàm illuc innotuerat, eum, eximijs suis ita exigentibus meritis, ad sublimem Cardinalatus honorem à Nobis evectum fuisse, minimè cessasse: præ cæteris verò supradictum Laurentium Gomez assertum Vicarium generalem Macaonen. in alium prorupisse gravissimum excessum; cum enim dictus Carolus Thomas Cardinalis ob iustas, & rationabiles causas ab eo expressas, dilectos Filios Presbyteros Regulares Societatis Iesu in dicta Civitate Macaonen. existentes, illorumque Ecclesiam, Collegium, ac Seminarium Ecclesiastico Interdicto supposuisset, idem Laurentius non modò Interdictum huiusmodi irritum, ac nullum temerè declaravit; verum etiam suo ad id promulgato Monitorio,seu Edicto,omnibus, & singulis Episcopatus Macaonen. Subditis, cuiuscumque tandem gradus, conditionis, & præeminentiæ existerent, nè cum Dilecto Filio Petro de Amaral Fratre expressè professo Ordinis Prædicato-

rum,

rum, qui pro debita ejdem Carolo Thomæ Cardinali ſemper, & conſtanter præſtita obedientia, ærumnas plurimas magno, fortique animo ſuſtinuit, alijsque Fratribus Conventus Macaonen. dicti Ordinis, immò nec cum alijs quibuſcumque ſive Laicis, ſive Eccleſiaſticis tam Sæcularibus, quàm Regularibus cuiuſcumque Ordinis, ſeu Inſtituti dicto Carolo Thomæ Cardinali obedientiam exhibentibus; conſortium vllum, ſeu commerciũ haberent, ſub pœna excommunicationis per contravenientes eo ipſo incurrenda, diſtrictè prohibuit, ac interdixit. Quibus permotus, alijsque pluribus ſupradicti Laurentij reatibus attentis, idem Carolus Thomas Cardinalis ipſum Laurentium excommunicatum publicè declaravit, & tanquam putridum membrum à Chriſti fideliũ conſortio abſciſſum pronunciavit. Subindè verò prædictum Joannem Epiſcopum non modò eiuſdem Laurentii ſui aſſerti Vicarij generalis geſta temere, ac perperàm propugnantem, ſed etiam ſecundùm duritiam ſuam, & impœnitens cor theſaurizantem ſibi iram in die iræ, ac peccatum ſuper peccatum adiicere non dubitantem, menſe Septembri anni 1709. Dilecto Filio Promotore Fiſcali ſuæ Apoſtolicæ Viſitationis inſtante, ad comparendũ infrà annum in Alma Vrbe Noſtra coram Nobis, ac ſe defendendum, & purgandum de exceſsibus in præjudicium Eccleſiæ, atque Apoſtolicæ Sedis prædictæ, & contra proprium juramentum Epiſcopale commiſsis, necnon ad dicendum cauſam quarè contra ipſum ad depoſitionis, aliaſque grauiores pœnas arbitrio Noſtro irrogandas, procedi non deberet, citari, ac moneri juſsit, & mandavit.

Cùm autem ea omnia, quæ adversùs præfatum Carolum Thomam Cardinalem, ſicut præmittitur, decreta, geſta, atque attentata fuerunt, quæque profectò non niſi ſummo omnium Chriſtifidelium horrore, ac mœrore audiri poſſunt, intolerabilem prorsùs Eccleſiaſticæ Immunitatis, Dei ordinatione, & Canonicis Sanctionibus conſtitutæ, debitæque huic Sanctæ Sedi obedientiæ violationem, immo potiùs everſionem importent: adeoque Romanum Pontificem in ſuprema dictæ Sedis ſpecula cum poteſtatis plenitudine ab Altiſsimo collocatum, ad quem in primis pertinent damna, & offenſæ, quæ Chriſtis Domini inferuntur, in tanta, & tam gravi Divini omnis, atque humani juris perturbatione otioſum, ac deſidem eſſe minimè patiantur.

Hic

Hinc est, quòd Nos, qui ex commissi Nobis cœlitùs Pastoralis officij debito quorumcumque eidem Apostolicæ Sedi, Sanctæq; Dei Ecclesiæ competentium jurium, necnon quarumvis Ecclesiasticarum personarum, præsertim non minùs insignium meritorum, quàm sublimis in eadem Ecclesia gradus splendore fulgentium, libertatis, ac Dignitatis assertores in Terris, ac vindices à Domino constituti sumus: tametsi dictus Carolus Thomas Cardinalis, quantum sibi inter illas, in quibus versabatur, & forsan adhuc etiam versatur, angustias, permissum fuit, ea omnia, quæ ad ipsius munus pertinebant, quæque proindè firma semper, & salva esse volumus, strenuè, ac fideliter, vt præfertur, implere non prætermiserit: nihilominùs Pontificij etiam Iudicij Nostri accessione Ecclesiasticæ Iurisdictionis indemnitati vberiùs consulere, Nostraque, & dictæ Sedis jura sarta, tecta, atque illibata, quantum Nobis ex alto conceditur, enixiùs tueri, & conservare cupientes, necnon omnium, & singulorum in præmissis, seu eorum occasione tam ab eisdem Ioanne Episcopo, ac Laurentio Gomez eius asserto Vicario generali, quàm à predictis Officialibus, ac Ministris, aliisve quibuscumque personis, sive Ecclesiasticis, sive Laicis quomodolibet actorum, & gestorum seriem, causas, & circumstantias etiam aggravantes, necnon Officialium, Ministrorum, aliorumque prætatorum qualitates, Dignitates, Nomina, & Cognomina, aliave quęcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, pręsentibus proplenè, & sufficienter expressis, ac exactissime, & accuratissimè specificatis habentes; Motu proprio, ac ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicę potestatis plenitudine præfata omnia, & singula Decreta, Monitoria, Ordinationes, Literas, Censuras, Declarationes, Resolutiones, Interdicta, Mandata, & Edicta, ac alia quęlibet tam à Ioanne Episcopo, & Laurentio Gomez eius asserto Vicario generali, quàm ab Officialibus, & Ministris supradictis, alijsque quibusvis personis tam Sęcularibus, sive Ecclesiasticis, sive Laicis, cuiuscumque tandem status, gradus, conditionis, & Dignitatis fuerint, quàm cuiusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam Jesu, Regularibus in pręmissis, sive eorum occasione adversùs personam, seu Dignitatem supradicti Caroli Thomę Cardinalis Commissarij, & Visitatoris generalis, seu aliàs in præjudicium

cium Libertatis, Immunitatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticę, atque authoritatis Apostolicę respectivè quovis modo, edita, promulgata, scripta, lata, acta, facta, gesta, & perpetrata cum omnibus, & singulis inde sequutis, & forsan quandocumque sequuturis, penitùs, & omninò nulla irrita, invalida, iniqua, injusta, damnata, reprobata, inania, temeraria, & à non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto pręsumpta, nulliusque roboris, & momenti, vel efficacię esse, & ab initio fuisse, & perpetuò fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, immò nec ea à quopiam observari posse, vel potuisse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde, ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuò itidem haberi debere, tenore pręsentium declaramus. Et nihilominus ad maiorem, & abundantiorem cautelam, & quatènus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu pœnitùs, & omninò vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacuis semper haberi volumus, & mandamus.

Firmas pręterea, ac salvas esse similiter volumus, atque decernimus quascumque censuras, & pœnas Ecclesiasticas sive à jure, sive à pręfato Carolo Thoma Cardinale latas, & promulgatas, quas pręfati, & alij quilibet, qui premissa perpetrarunt, necnon adhęrentes, fautores, & defensores eorum, sive qui illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet pręstiterunt, propter eadem præmissa quovis modo incurrerunt, à quibus post condignam Ecclesię pręstitam satisfactionem, nonnisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, vel etiam ab ipso Carolo Thoma Cardinale, aliove Commissario, & Visitatore generali dictarum partium similiter pro tempore existente (præterquàm in mortis articulo, & tunc cum reincidentia in easdem Censuras, eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari valeant. Facultate insuper non solùm

No bis

Nobis, & huic Sanctæ Sedi, ſed etiam ipſi Carolo Thomæ Cardinali, ſeu pro tempore exiſtenti Commiſſario, & Viſitatori generali prædicto expreſſè reſervatâ, quatenùs illi minimè redierint ad cor, ſed in ſua contumacia perſiſtentes, Cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas huiuſmodi animo, quod abſit, ſuſtinuerint indurato, ad alia canonica, & ſeveriora remedia quandocumque procedendi.

Decernentes etiam eaſdem præſentes Litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod præfati, & alij quicumque in præmiſsis, ſeu eorum aliquo jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, cuiuſvis ſtatus, gradus, Ordinis, præeminentiæ, & Dignitatis exiſtant, ſeu aliàs ſpecifica, & individua mentione, & expreſsione digni illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, cauſæque, propter quas præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & iuſtificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſsimæ, & totalis læſionis nullo vnquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, vel intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, ſeu adversùs illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Iuris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extrà illud vti, ſeu ſe juvare vllo modo poſſe, ſed ipſas præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter, & inconcuſsè obſervari; ſicque & non aliter in præmiſsis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & eiuſdem Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentià, & poteſtate fun-

paſado la ſeguí
entre oja y ſeguí

VERBA PER SS. D. N. CLEMENTEM Papam XI. habita in Consistorio secreto fer. IV. 14 Octobris 1711.

DE OBITV CARDINALIS DE TOVRNON.

VEnerabiles Fratres. Sæpius Nos ex hoc loco publica mala deflevimus: domesticam hodiè nostram, ac vestram itidem iacturam dolemus; nisi tamen & publica dici illa mereatur, quæ cùm nostra, & vestra sit, censeri etiam debet vniversæ Ecclesiæ calamitas. Benè jam intelligitis, de acervo Nos obitu CAROLI THOMÆ Cardinalis de Tournon verba facturos. Amisimus, Venerabiles Fratres, amisimus Orthodoxæ Religionis Zelatorem maximum: Pontificiæ authoritatis intrepidum defensorem: Ecclesiasticæ Disciplinæ Assertorem fortissimum: magnum Ordinis vestri lumen, & ornamentum. Amisimus Filium Nostrum Fratrem vestrum, plurimis, quos pro Christi causà suscepit, laboribus attritum: diuturnis, quas pertulit, ærumnis confectum: contu melijs, quas forti, magnoque animo sustinuit, innumeris, velut aurum in fornace probatum. Hæc tamen, si rectè perpendantur, tantum abest, vt ad cumulandum luctum nostrum sint apta, vt potiùs omnem doloris sensum ab animis nostris abstergant. Neque enim, iuxta monitum Apostoli, contristari de dormientibus debemus, sicut & cæteri, qui spem non habent. Pretiosam in conspectu Domini pijssimi Cardinalis mortem fuisse, iuste sperare nos iubet eximius ille Catholicæ Fidei propagandæ zelus, quo vbi primùm ad Apostolicum Ministerium à Deo vocatus per Nos fuit, illicò humiliter obtemperans, Aulam, Vrbem, Parentes, Consanguineos, Amicos, eaque omnia, quæ natura cuique gratissima facit, alacri, sicuti nostis, animo dereliquit, longissimoque iteneri, ac periculorum pleno se committere non dubitavit. Sperare nos iubet ardens illa charitas, qua tot remotissimis Terrarum, Mariumque spatijs peragratis, nunquam fecit animam suam prætiosiorem, quàm se: ac foras misso timore, loquutus fuit de testimonijs Domini in conspectu Regum, & non

fuit

fuit confusus: semperque in tribulationibus gaudens, pergratum Deo, & Angelis eius spectaculum exhibuit. Sperare nos iubet excelsus ille humanarum rerum contemptus, quo amplissimam dignitatem, ad quam, suis ità abundè exigentibus meritis, à Nobis evectus fuerat, & à qua nihil aliud, quàm pro Ecclesia, & pro Christo vsque ad sanguinis effusionem inclusivè, imperterritè decertandi onus, àc monitum acceperat, dimissurum se potiùs, quàm in Europam, Missionibus Sinicis derelictis, remigraturum, seriò ad nos scripsit, & palàm professus fuit. Sperare nos iubet singularis illa pietas, qua in supremis suis Tabulis, relictà pauperibus pecunià, consanguineis legatà Cruce, propagandæ Fidei opus verè sanctissimum ex asse scripsit hæredem: illustre nobis documentum relinquens, quæ, & qualia esse debeant eorum testamenta, qui de Altari vixerunt, & Ecclesiæ ministerijs se addixerunt. Sperare nos demùm iubet invicta illa Sacerdotalis roboris constantia, qua Vir verè Apostolicus, tametsi sustentaretur pane tribulationis, & aquà angustiæ, officium tamen suum nunquam dimisit: ac non minùs diuturnæ custodiæ iniurijs, quàm alijs gravissimis vexationibus, ad supremum vsque vitæ spiritum fortiter toleratis, bonum certamen certavit, cursum consummavit, fidem servavit. Quid ergo reliquum est, nisi quod & meritò etiam speremus, repositam ei fuisse coronam iustitiæ? Ita sanè, & iustè sperare nos convenit. Verùm quia id facit humana fragilitas, vt de mundano pulvere etiam religiosa corda sæpè sordescant, nostras pro defuncti Cardinalis anima ad Deum preces, atque suffragia deesse, christianæ charitatis ratio non patitur. Id & privatim hactenus Nos ipsi sæpiùs agere non omisimus, ac, vt aliquid præter morem ergà insuetæ virtutis Viri memoriam peragamus, publicis insuper in Pontificio nostro Sacello Exequijs statà die vobis indicendà solemni ritu præstabimus. Firmam interin in spem adducimur, fore, vt Cardinalis de Tournon Sinensem Missionem, quam vivens dilexit, etiàm è Cœlesti Statione benigno vultu respicere non dedignetur, suàque ope id in primis efficiat, vt quod ipse anxijs adeò votis exoptavit, avulsis tandem ex illo agro, quæ inimicus homo superseminavit, zizanijs, Catholicæ Fidei seges illic reflorescat, & ad maiorem Divini Nominis gloriam vberiùs in dies multiplicetur.

fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis authoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſsis, ac quatenùs opus ſit, Noſtrà, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulà de jure quæſito non tollendo, alijsque Apoſtolicis, ac in Vniverſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Concilijs editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon Eccleſiæ Macaonenſis, & quorumcumque Ordinum, Congregationum, Inſtitutorum, & Societatum, etiam Jeſu, alijſve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolicà, vel quavis firmitate alià roboratis, Statutis, & conſuetudinibus, ac vſibus, & ſtylis, etiam immemorabilibus; Privilegijs quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis Eccleſiæ Macaonen. Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, & Societatis, etiam Jeſu, prædictis, illorumque reſpectivè Præſulibus, Superioribus & Perſonis, alijsque quibuslibet etiam quantumvis ſublimibus, & ſpecialiſsimà mentione dignis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatariarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, efficaciſsimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & alijs Decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ſeu ad quarumcumque perſonarum etiam Imperiali, Regali, aliave qualibet mundanà, vel Eccleſiaſticà Dignitate fulgentium inſtantiam, aut earum contemplatione, ſeu aliàs quomodolibet in genere, vel in ſpecie etiam conſiſtorialiter in contrarium præmiſſorum conceſsis, editis, factis, ac pluriès iteratis, & quantiſcumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſsio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitùs omiſſo, & formà in illis tradita obſervatà, exprimerentur, & inſerentur, præſentibus pro plenè, & ſufficienter, expreſsis, & inſertis

ha-

habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrarijs quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarij publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides tam in Judicio, quàm extra illud vbique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ Apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 15-Martij MDCCXI. Pontificatus Nostri Anno XI.

F. Oliverius.

VER-